

Ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ δωδεκάτου ἔτους τῆς «Ἐστίας» παρακαλοῦνται οἱ κύριοι συνδρομηταί, ὅσοι ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσι λαμβάνοντας τὸ φύλλον καὶ κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος, νὰ ἀνανεώσωσιν ἐγκαίρως τὴν συνδρομὴν αὐτῶν, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΤΟΣ ΙΓ' — ΑΡΙΘ. 628

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΖΑΠΗΕΙΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ.
ΣΤΡΕΒΛΩΘΕΙΑ ΥΠΑΡΞΙΣ, διήγημα.
Η ΕΝ ΚΟΡΣΙΚΗ: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΠΟΙΚΙΑ, ὑπὸ
N. B. Φαρδῦ.
Ο ΚΑΡΟΛΟΣ ΔΑΡΒΙΝ.
ΤΟ ΡΑΓΙΣΜΕΝΟ ΒΑΖΟ.
ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ.
ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΘΕΩΝ ΚΑΒΕΙΡΩΝ

Ἀπὸ τινος αἱ πολιτικαὶ ἐφημερίδες τῶν Ἀθηνῶν σχεδὸν καθ' ἑκάστην ἀναγράφουσι εἰδήσεις περὶ τοῦ παρὰ τὰς Θήβας ἀνασκαπτομένου ἱεροῦ τῶν Καβείρων καὶ περὶ τῶν ποικίλων εὐρημάτων τῶν ἐξ αὐτοῦ προερχομένων. Οὕτω δὲ τὸ ὄνομα τῶν Καβείρων, τὸ τέως μόνον εἰς τοὺς εἰδικῶς περὶ τὴν ἑλληνικὴν ἀρχαιότητα ἀσχολουμένους γνωστὸν, φέρεται νῦν ἀνὰ τὰ στόματα πάντων χωρὶς ἐν ταῦτοις νὰ γνωρίζωσι πάντες ἀκριβῶς ἐὰν εἶναι ὄνομα ἀνθρώπων ἢ θεῶν ἢ ὄνομα χώρας.

Οἱ Κάβειροι ἢ Κάβειροι ἦσαν δαίμονες, δύο ἢ τρεῖς τὸν ἀριθμὸν, λατρευόμενοι εἰς πολλὰ τῆς Ἑλλάδος μέρη, τὰς Θήβας, τὴν Ἀθηδῶνα, τὴν Σαμοθράκην, Ἴμβρον, Λήμνον, τὴν Ἀνδανίαν τῆς Μεσσηνίας καὶ ἄλλαχού. Ὁ ἀριθμὸς, ὡς γνωστὸν, προκειμένου περὶ τοιοῦτων δαιμόνων δὲν σημαίνει πολὺ ἢ μήτε αἱ Χάριτες ἦσαν παντοῦ καὶ πάντοτε τρεῖς, μήτε αἱ Μούσαι ἐννέα.

Ἡ ἑσπερία τῶν Καβείρων δὲν εἶναι ἀκριβῶς γνωστὴ φαίνεται ὅτι ἦσαν προσωποποιήσεις τῶν παραγωγικῶν τῆς φύσεως δυνάμεων, θεοὶ τῆς γεωργίας, τῆς ἀμπελοφυγίας καὶ τῆς κτηνοτροφίας, ἔχοντες μεγίστην ὁμοιότητα μετὰ τῆς Δημήτρος, τοῦ Διονύσου, τοῦ Ἑρμοῦ, τοῦ Ἡραίου καὶ ἄλλων τῆς αὐτῆς φύσεως θεῶν· διὰ τοῦτο δὲν εἶναι παράδοξον, ὅτι παρίστανται ἐν τῇ κέγχῃ ἐν μορφῇ ὁμοίᾳ ἐνίοτε μὲν τῇ τοῦ Διονύσου, ἄλλοτε δὲ τῇ τοῦ Ἑρμοῦ. Ἐν Λήμνῳ ἦσαν δύο, συνήθως δὲ τοὺς ἐφανατίζοντο ὡς υἱοὺς καὶ βοηθοὺς τοῦ Ἡραίου, τοῦ θεοῦ τοῦ πυρὸς καὶ τοῦτο διότι ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ ἡ καλὴ ποιότης τοῦ οἴνου ἦτο, ὡς πᾶσι ἡμέτερον ἐν Ἑλλάδι, ἀποτέλεσμα τῆς ἡφαιστειώδους φύσεως τοῦ εἴδαρος. Καὶ ὁ Αἰσχύλος ἐν τινι δράματι περίσθησεν αὐτοὺς ὡς δαίμονας ἀγαθοῦς φιλοτεχνούντας ἐν Λήμνῳ τοὺς Ἀργοναυτὰς καὶ παρέχοντας αὐτοῖς ἄβηθον οἶνον. Οἱ ἐν

Θήβαις λατρευόμενοι ἦσαν ἐπίσης δύο, καλούμενοι Προμηθεὺς καὶ Αἰτιαῖος, ἐλέγγο δὲ ἐνταῦθα, ὅτι οἱ Κάβειροι ἦσαν ἄλλοτε ἄνθρωποι, εἰς οὓς ἡ Δήμητρα αὐτῇ εἶχε διδάξει τὴν τελετὴν, ἣν βραδύτερον οἱ ἱερεῖς ἐτέλουν ἐν τῷ ἱερῷ αὐτῶν. Ἐκ τούτου ἔπεται ὅτι καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐφανατίζοντο ὡς θεοὺς τῆς γεωργίας. Ἐν Σαμοθράκῃ οἱ Κάβειροι ἐλατρευόντο μὲν καὶ ὡς θεοὶ τῆς φύσεως ἔχοντες συγγένειαν μετὰ τῆς Δημήτρος καὶ τοῦ Διονύσου, πρὸ πάντων ὁμῶς ἐπιστετετο ἐνταῦθα ὅτι ἔσχατον ἐκ τῶν κινδύνων ἰδίως τῆς θαλάσσης τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτοὺς. Ἐπρεπεν ὁμῶς νὰ γνωρίζῃ τις τὸν τρόπον τῆς ἐπικλήσεως, ἐδιδάσκατο δὲ ὁ τρόπος οὗτος ἐν τοῖς μυστηρίοις, τὰ ὅποια διὰ τοῦτο ἀπέκτησαν μεγίστην φήμην κατὰ τοὺς ἀλεξανδρινούς καὶ ῥωμαϊκοὺς ἰδίως χρόνους. Εὐνόητον εἶναι, ὅτι περὶ τῶν μυστηρίων τούτων ἡμεῖς ἐλάχιστα γινώσκομεν· τὸ πρῶτιστον καὶ μέγιστον τῶν μυστηρίων καθήκον ἦτο νὰ μὴ ἀνακινώσωσι τίς εἰς τοὺς ἀμυήτους ἐκ τῶν ὄργων, ἃ εἶχον ἰδεῖν βίβριον ὁμῶς εἶναι, ὅτι τὰ ὄργια ταῦτα συνίσταντο ἀπλῶς εἰς δραματικὴν παράστασιν μύθων τινῶν σχετικῶν πρὸς τοὺς θεοὺς πρὸς τιμὴν τῶν ὁποίων ἐτελοῦντο. Ἡ παράστασις διετέλετο ὑπὸ τῶν ἱερέων, οἵτινες συγχρόνως ἐξήγγον τὰ δράματα. Δὲν εἶναι ἀληθές, ὅτι ἐν τοῖς μυστηρίοις ἐδασίλευεν ἡ ἀκολασία. Βεβαίως πολλὰ ἐκ τῶν ἐκεῖ δρωμένων ἦσαν κατὰ τὰς ἰδέας ἡμῶν τῶν σήμερον ἄσμενα· ὑπὸ τὴν ἔσπεφιν ταύτην ὁμῶς ὀλόκληρος ἡ ἑλληνικὴ θρησκεία, ὡς ἐν γένει πᾶσαι αἱ θρησκείαι αἱ θεμα καὶ βέβαιον ἔχουσαι αὐτὴν τὴν φύσιν, εἶναι ἄσμενα· αἴτιον δὲ τούτου εἶναι ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ δὲν δύναται νὰ φαντασθῇ τὰς δυνάμεις τῆς φύσεως ἢ ὡς ὄντα ὅμοια ἑαυτῷ καὶ καθ' ὁμοίαν τρόπον ἐνεργεῖν τὰ ἢν γονιμοποιήσιν τῶν ἀγρῶν διὰ τῆς βροχῆς ἐκλαμβάνει αἱ ἐρωτικὴν συμπλοκὴν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς. Ἐν τοῖς μυστηρίοις τῆς Σαμοθράκης φαίνεται ὅτι εἰς τῶν Καβείρων παρίστατο κατ' ἐξοχὴν ἐρωτικὸς, κατὰ τὰς σήμερον μάλιστα περὶ αἰδοῦς ἐπικρατούσας ἰδέας κτηνωδῶς ἐρωτικῆς· ἀλλὰ τοῦτο ἦν ἀπλοῦν σύμβολον τῆς μεγάλης τοῦ θεοῦ δυνάμεως ἐπενεργούσης εὐεργετικῶς ἐπὶ τῆς φύσεως πρὸς παραγωγὴν ἀβέθων καρπῶν.

Περὶ τῆς ἐν τῷ Καβείρῳ Θεῶν τελετῆς ὀλιγώτερα εἶτι γινώσκομεν κυρίως οὐδὲν· διότι ὁ Πausanias, ὅστις ἦτο εὐσεβέστατος ἄνθρωπος, λέγει ὅτι δὲν τῷ ἐφάνητο ὁτιον νὰ γράψῃ περὶ αὐτῶν. Εἶθε αἱ νῦν ἐνεργούμενα ἀνασκαφαὶ νὰ διδάξωσιν ἡμᾶς πλείονα τοῦ Πausanίου. X.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ἐξεδόθη ἐν τῷ γεωγραφικῷ περιοδικῷ «A. Petermanns Mitteilungen aus Justus geographischen Anstalt», ἀριθ. 88, μονογραφία γεωγραφικῆ τῆς νήσου Κερκύρας κυρίως γεωγραφικὴ ὑπὸ τοῦ J. Partsch μετὰ τριῶν γεωγραφικῶν πινακῶν, ἃν δύο πολιτικῶν καὶ τοπογραφικῶν, ὁ δὲ τρίτος γεωλογικὸς. Τὸ ἔργον ταῦτο ὁ συγγραφεὺς ἀφιέρει εἰς τὸν Ἑρρίκον Κίπερτ καὶ εἰς τὸν Ἰωάννην Ῥωμανὸν γυμνασιάρχην ἐν τῷ γυμνασίῳ Κερκύρας.

—Οἱ Παῖοι ἔτυχον ἱερωνητοῦ καὶ ἱστορικοῦ, ὅσοιεν οὐδέμα ἀλλῆ τῶν μεγάλων καὶ μικρῶν ἑλληνικῶν νήσων, ἐξαιρέσει τῆς Κρήτης καὶ τῆς Κύπρου. Οὐχὶ ἀπλοῦς τις καὶ λόγιος περιγητής, ἀλλ' εἰς τὸν βλαστῶν τοῦ Ἀφθουρικοῦ οἴκου, ὁ ἀρχιδουὲ Λουδοβίκος Σαλαδατῶρ παρέσχεν εἰς τὴν ἀγνωστον τοῖς πολλοῖς νήσον τῶν Παῖων μεγάλην, σημαντικὴν καὶ συντάξας περὶ αὐτῆς καὶ ἐκδοῦς βιβλίον ἐκ πεντακοσίων σελίδων εἰς μέγεθος τετάρτου μετὰ 98 μεγάλων καὶ 123 μικροτέρων εἰκονογραφῶν. Ὁ λόγιος καὶ περὶ τὰς θαλασσίας ἀποδημίας ἐντριβέστατος ἀρχιδουὲ ἐξελέγετο τὴν

ἀφανεστάτην τῶν ἑλληνικῶν γήσεων ὑποκειμένου τῶν ἐρευνητῶν καὶ μελετῶν του, κατάρθωσε δὲ νὰ ἀποδείξῃ αὐτὴν περιφανῆ καὶ περιώνυμον. Ἐν ταῖς πεντακοσίαις σελίδι τοῦ ἐκπεπεσμένου ἐπὶ τυπογραφικῆ διασκευῇ καὶ διακοσμησί, ἀξιολογητάτου δ' ἐπὶ τῶν πραγματικῶν περιχομένων ποιήματός του, ὁ εὐπαίδευτος ἀρχιδουὸς ἀρχεικεῖται μετὰ θαυμαστῆς λεπτομερείας τὴν ἐν τοῖς ἀρχαίοις καὶ νεώτεροις χρόνοις ἱστορίαν τῶν Παξῶν καὶ τῆς Ἀντιπέδου, ἐξετάζων οὐχ ἥττον ἀκριβῶς πάντα τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν γεωγραφίαν, τὸν πληθυσμὸν, τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν, τὴν βιομηχανίαν, τὴν κτηνοτροφίαν κτλ. Οὐχ ἥττον δὲ ἐπιμελῶς ἀρχεικεῖται τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα τῶν Παξίων καὶ τὰς ἄλλας αὐτῶν παραδόσεις. Ἐν τῷ τιμηματι τῆς ἀρχαίας ἱστορίας τῶν Παξῶν περιελάττει καὶ περιέρχεται μαρτυρίας ἐκ τοῦ Ἡρόδοτου, Πλινίου, Πολυβίου, Διωσίου τοῦ Κασίου, Πλουτάρχου καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ γλωσσογράφου Ἡσυχίου. Οἱ Παῖοι ἐγένοντο ἰδίως περιώνυμοι διὰ τὴν ἔγγυς αὐτῶν τῷ 229 π. Χ. συγκροτηθεὶσαν ναυμαχίαν τῶν Ἰλλυριῶν πειρατῶν, κ. π. ἀπαρτῆς βασιλείσσης Τεῦτας ἐπιμεφθέντων ἐναντίον τῶν Κερκυραίων, τῶν Αἰτωλῶν καὶ τῶν Ἀχαιῶν. Οἱ Ἰλλυριοὶ ἐθρίαμβουσαν, εἶτα δὲ ἐξεπολιόρθησαν τὴν Κέρκυραν. Προσελθόντες ἐπειτα οἱ Ρωμαῖοι ὑπὸ τοῦ ἐπάτου Φούλβιον καὶ Ποστούμιον ἐνάθησαν τὸ Ἴόνιον πέλαγος ἀπὸ τῶν Ἰλλυριῶν πειρατῶν. Ὁ ἀρχιδουὸς λέγει πολλὰ καὶ περὶ τῆς βίου τῶν Παξίων, ἐξ ὧν μνημονεύει ὀνομασίαι καὶ τοῦ αὐτοῦ προεξάρχοντος καὶ μὲγα δυναμένους ἐπὶ προσωπικῆ αὐθεντίᾳ καὶ ὑπολήψει ἀναφέρει λ. χ. μετὰ σεβασμοῦ καὶ φιλοφροσύνῃ τὸν ἀξιοσημειωτῆ καλοῦστον Δωρόθεον, δημοτικὸν παρὰ τοῖς Παξίοις Νέστορα καπετάν—Σπύρον, τὸν πολυὺλαχτον θαλασσινοῦ καπετάν Γεωργίου, τὸν εὐρυῶ ἀγιοκαίσα Νικήταν, τὴν φλόαρον πλύντην καὶ περικαλλῆ λιθοφύρον Τασσίαν, τὸν πολυβύλιον Δόν Ζουάν τὸν Παξίων Γιορ-Κέκον, τὸν ἀλιὰ Κίτην, φιλοτεχνεῖ δὲ καὶ ἄλλων Παξίων ἰδιαιτερεῖς φυσιογνωμίας. Αἱ ἰδιόγραφαι τοῦ ἀρχιδουὸς ἰστογραφίαι δὲν εἶνε ἐὶ ἐλάττωστον τῆς βίβλου ἀόσμημα. Ἄλληθὺς οἱ τῆς καὶ παρ' Ἑλλησιν ἀφανεῖς Πάσιοι γίνονται γνωριμώτατοι εἰς τὴν Εὐρώπην, εὐλόγως δὲ πρέπει νὰ σημειωνται διὰ τὴν ἠντιφάνειαν νὰ ἀξιωθῶσι τοιούτου καὶ τηλικούτου ὕψηλου καὶ φιλόφρονος ἐρευνητοῦ, οἷος ὁ τῶν νεωτερικῶν εἰδημονεστάτος καὶ ἐπὶ συγγραφικῆ δεινότητι ἐπιφανῆς ἀρχιδουὸς Λουδοβίκος Σαλβατὼρ. Τὸ περὶ Παξίων πόνημα εἶνε τὸ δέκατον ὄδιον τῶν μεγάλων καὶ μικρῶν συγγραμμάτων, ὅσα ἐξέδωκε μέχρι τοῦδε ὁ λόγιος ἀρχιδουὸς.

— Κατὰ τὴν ἐν τῷ Φρεδενσθέρη τελευταίαν διαμονῇ τῆς αυτοκρατείας τῆς Ρωσίας καὶ τῆς πριγκιπίσσης τῆς Οὐαλίας, δύο Γάλλοι γλύπται, ὁ Gauthier καὶ ὁ Charu, καὶ ὤψλησαν συγκατάθεσιν τῶν δύο ἐπισήμων δεσποινῶν ἠδυνήθησαν νὰ λάβωσιν ἐκ τοῦ φυσικοῦ προπλάσματα αὐτῶν. Ἡδὴ ἐν Παρισίοις ἐκ τῶν προπλασμάτων τούτων κατασκευάζονται δύο ἀγάλματα, ἅτινα θέλουσι κοσμήσει τὴν πλουσιωτάτην γλυπτὴν τὴν Ζακλιτόου Δαυοῦ Ἰάκωβον. Ἡ Τσαρίνα, πεπλασμένη εἰς φυσικὸν μέγεθος, παρίσταται καθήμενη. Φέρει ἐσθῆτα μεγαλοπρεπεῖ καὶ τὸ διάδημα ἐπὶ κεφαλῆς ὅπισθεν ἐπὶ τὸν ὠμων ἀνέρριπται ὁ ἐκ τριχάτων πέπλος τὸν γυμνὸν λαϊκὸν περιβάλλει περιδέραιον ἐκ μαργαριτῶν. Ἡ αυτοκράτειρα κρατεῖ εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα τὰ σχεδιογραφήματα τῶν διαφόρων φιλάνθρωπων καθιδρομῶν ἅτινα συνέστησε, τὴν δεξιὰν δ' ἀνεγείρει ἐλαφρῶς ὡς ἐν συνομιλίᾳ. Ἡθὸς μελαγχολίας ἀβροῦς καὶ γλυκύτητος ἀρετῶν ἐμπνέει τὴν εὐειδῆ μορφήν τῆς ἡγεμονίδος. Τὸ ἄγαλμα τῆς πριγκιπίσσης τῆς Οὐαλίας ὅπερ εἶνε ἀκόμη ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπεξεργασίας εἶνε παρόμοιον πρὸς τὸ τῆς ἀδελφῆς τῆς, διαφέρον μόνον κατὰ τὸ ἔνδυμα καὶ τὴν στάσιν. Τὸ δύο ταῦτα ἔργα πιστεύεται διὰ τὰ λιπρῆ ἢ ἀδραεῖα νὰ ἐκτεθῶσιν ἐν τῇ καλλιτεχνικῇ ἐκθέσει τοῦ 1889, ἥτις θέλει συμπίσει πρὸς τὴν παγκόσμιον ἐκθέσιν.

— Ἐπὶ τῷ ἰωβιλαίῳ τοῦ Πάπα οἱ συγγραφεῖς οἱ μετέχοντες τῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς «Βατικανείου Βιβλιοθήκης» ἐκδόσεων, πέρασσαν εἰς τὸν Λέοντα ΙΙ' περιφανῆ ἀπόδειξιν τοῦ σεβασμοῦ αὐτῶν καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν ἐπὶ τῇ προστασίᾳ τῆς ὁποίας ἀξιοῦνται παρ' αὐτοῦ διὰ τῆς προσφορῆς εἰς αὐτὸν εἰκοσάδου συγγραμμάτων πολυτελῶς ἐκτυπωμένων καὶ εἰκονογραφημένων, ἀφορῶντων εἰς τὰς ἐπιστήμας, τὰ γράμματα, τὰς τέχναι, καὶ τὴν γραφονομίαν καὶ ἐν γένει εἰς τὸν κύκλον τῶν ἐργασιῶν τῆς «Βατικανείου Βιβλιοθήκης». Μεγαλοπρεπὲς λεύκιμα συνοδεύει τὴν ἐν λόγῳ προσφορὰν, ἐπὶ τῆς πρώτης σελίδος τοῦ ὁποίου ἀναγι-

νύσκειται ἀφιέρωσις εἰς ὄρος ἐπιγραφικόν, συνθεθεὶν ὑπὸ τοῦ πατρὸς Τεγκιόρρη, ἐκ τοῦ τάγματος τοῦ Ἰησοῦ. — Κατὰ τὸ ἀρχαῖον ἔτος 1888 θέλει τελεσθῆ ἐν Μονάχῳ διεθνῆς καλλιτεχνικῆ ἐκθέσις, εἰς τὴν προσεκλήθη ἐπίσημος νὰ συμμετάσχη καὶ ἡ Ἑλλάς. Ἡ ἐκθέσις, ἥτις θέλει διαρκέσει ἀπὸ 1ης Ἰουλίου μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου τοῦ 1888, ἐτήθῃ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ἀντιβασιλέως τῆς Βαυαρίας, οὗ ὁ υἱὸς πρίγκηψ Λουδοβίκος ἀπεδέχθη τὴν ἐπιτιμον αὐτῆς προεδρείαν. Ἡ ἐν Μονάχῳ ἐκθέσις ἔχει τοῦτο τὸ ἰδιόζον διὰ κατὰ τὸ 1888 συμπληροῦται ἑκατομνηστή, ἀρ' ἧς συνεκροτήθῃ ἐν Μονάχῳ ἡ πρώτη καλλιτεχνικῆ ἐκθέσις, ἐπομείνωσι δι' αὐτῆς δὲ πανηγυρισθῆ καὶ ἡ ἀμριστηρίς αὐτή. — Κατὰ τὸ προσεχῆς ἔαρ καὶ ἐν Βιέννῃ θέλει τελεσθῆ διεθνῆς καλλιτεχνικῆ ἐκθέσις, πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς τσαρκακοστῆς ἀμριστηρίδος τῆς βασιλείας τοῦ αυτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ.

— Ὁ Γάλλος συγγραφεὺς καὶ ποιητὴς Κάτουλλος Mendès ἐξήγγαγεν ἐκ τοῦ Ἑρνάνη τοῦ Οὐγγὺ libretto μελοδράματος, ὅπερ θέλει μελοποιήσῃ διακεκριμένος Γάλλος μουσουργός. — Ἡ σύζυγος τοῦ διαδόχου τῆς Γερμανίας ἀπέστειλεν εἰς τὸν πενθερὸν αὐτῆς, τὸν αυτοκράτορα Γουλιέλμον, ὡς δῶρον τῶν Χριστουγέννων προσωπογραφίαν τοῦ συζύγου τῆς, ἣν μόνη ἐξείκονησεν. Τὸ δῶρον μέχρι θακρῶν συνεχίησεν τὸν γηραιὸν μονάρχην.

— Ὁ Γκουῶ συνέθετο ἑσχάτως πρὸς τιμὴν τοῦ Πάπα ἡμνον ὑπὸ τὸν τίτλον *Ohrrá!* ὅστις διὰ πρώτην φορὰν ἀνεκρούθη κατὰ τὰ ἐγκαλὶα τῆς ἐν τῷ Βατικανῷ ἐκθέσεως τῶν δῶρων τοῦ ἰωβιλαίου.

— Ἀπεβίωσαν ἐν Παρισίοις ὁ γνωστότατος συγγραφεὺς τῆς *Ωραίας Γαβριέλλας* καὶ συνεργάτης τοῦ Δουμὰ ἐν τῷ *Κόμητι Μοντεχρῖστοφ* καὶ ἐν ἄλλοις ἔργοις Αὐγουστος Μακέ. — Ἐν Μαδρίτῃ ἀπεβίωσαν ὁ δημοτικώτατος ἴσπανός μουσιτοιογράφος Ἐμμανουὴλ Γουζαίε.

Ἐν τῷ ἱερῷ τῶν Καθεδρῶν παρὰ τὰς Θέβας, ὅπου ἐνεργεῖ ἀνασκαφῆς ἡ Γερμανικὴ Σχολή, ἀνευρέθησαν πολλὰ νέα εὐρήματα, ἀξιολογητάτα. Ἀνευρέθη τεμάχιον στήλης ἐνεπίγραφον, παριστῶν ἄνδρα ὀρχούμενον καὶ κρούοντα τύμπανον ὑπερβῆ τῆς κεφαλῆς, ταῦροι χαλκοῖ καὶ μολύβδου: διαφόρων διαστάσεων, πολλὰ ἄγγεια καὶ συντριμματα ἄγγείων μετὰ γραφῶν, περὶ τὰ 100 μικρὰ ἀγάλματα συντετριμμένα καὶ μὴ, 6 λέοντες, 20 χοῖροι καὶ τινὰ πτηνά. Ὁσαύτως προήχθησαν εἰς φῶς καὶ ἄλλα εὐρήματα, τούτεστιν 95 χαλκοῖ ταῦροι, 112 μολύβδου, σιδηρὰ λογχή μῦκος ἐνὸς μέτρου, ἀνάγλυρον ἐν στήλῃ, παριστῶν Καθεδρῶν, πολλὰ πῆλινα συντετριμμένα ἀγάλματα Πανός, Καθεδρῶν, Διονύσου καὶ ἄλλων μορφῶν, ὄγγειον ἔχον γραπτὴν γυναικα κιθαρίζουσαν, πολλὰ ἐνεπίγραφα τεμάχια ἄγγείων, δύο ὑέλιναι προτομαί, πρὸς δὲ τούτοις πῆλιον ἄγγειον, ἰδιόρρυθμον, ἔχον ἀντιθέτους ἐπὶ τῆς κοιλίας πλαστὰς μορφὰς γυναικὸς καὶ παγωνοφόρου ἀνδρός.

— Διὰ τὴν προσεχῆ Ὀλυμπιακῆν ἐκθέσιν ἀπεφασίσθη νὰ γίνωσι δεκτὰ καὶ ἐκθέματα ἀποστελλόμενα ἐκ μέρους ὁμογενῶν, ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος οἰκούντων καὶ εἰς διάφορα βιομηχανικὰ ἔργα ἀσχολουμένων.

— Σκέψις γίνεται ἵνα τὸ ἐν Πειραιεῖ γυμνάσιον, ἀπὸ τοῦ προσεχῶς σχολικοῦ ἔτους, μεταβληθῆ εἰς ἐμπορικὴν σχολήν, κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῶν ἐν Εὐρώπῃ τοιούτων, ὃ κατεβλήθη δὲ προσάθεια ὡστε νὰ ἀναγνωρισθῇ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἡ σχολή αὕτη ὡς ἰσοδύναμος πρὸς τὰ λοιπὰ γυμνάσια τοῦ Κράτους, ἵνα οὕτως ὁ ἐξερχόμενος ταύτης ἔχη τὴν ἐκλογὴν ἢ νὰ ἐπιθῶθῃ εἰς πρακτικὴν τινὰ ἐργασίαν ἢ νὰ ἐξακολουθήσῃ σπουδᾶς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

— Ὁ παρ' ἡμῖν διατρίβων Γάλλος συγγραφεὺς καὶ ποιητὴς κ. Παῦλος Μαρικτιὼν ἀπερχεται ὅσον οὖπω τῶν Ἀθηνῶν ἀρίστως ἀποκομίζων ἐντυπώσεις, τὰς ὁποίας σκοπεῖ νὰ περιρλιθῇ ἐν ἰδίῳ τόμῳ ἅμα τῇ ἐπανόδῳ του εἰς Παρισίους. Τὸ βιβλίον του, ἐν πεζῷ λόγῳ συντεταγμένον, θέλει διαθεσῆαι ὁ κ. Μαρικτιὼν διὰ τινῶν ποιήσεων, ὧν ἀπόγευμα παρέσχαν εἰς τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν διὰ τοῦ χαριστάτου ποιήματος «Ἠγγῶ», ὅπερ ἐν ἐπιπέσει κατὰ τὸ Κεραματικὸν ἐμπνευσθεῖς, ἐδημοσίευσεν ἐν τινι τῶν τελευταίων φύλλων τῆς *Ἐφημερίδος*.

— Ἐκ τῶν καταστημάτων Ἀνίστη Κωνσταντινίδου ἐξεδόθη τὸ 22ον τεῦχος τοῦ Corpus Juris Civilis, περιέχον τὰ διάφορα εἶδη τῶν ἀπειρησέων (Conditions sine causa ob turpem causam), τιμώμενα δὲ δραχμῆς. Προσεχῶς εἰς τῶν αὐτῶν καταστημάτων ἐκδίδονται αἱ *Νεαραί*, μετὰ σημειώσεων ἐρμηνευτικῶν τοῦ κ. Ἡλ. Λιακοπούλου.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ
Παρασκευή, 8 Ἰανουαρίου

Κατὰ τὰς ἐφημερίδας τὸ ζήτημα τῆς ἐνοποιήσεως ὧν τῶν ἐθνικῶν δανείων πρόκειται νὰ λυθῇ προσεχῶς. Οἱ τραπέζαι κκ. Ree, Ἀλλε. Ἰωνίδης καὶ Ἰω. Μπαλιῆς, ἀφινομένοι εἰς Ἀγγλίαν, θὰ ἐξακολουθήσωσι τὰς ἀπὸ χρόνου ἤδη ἀρξαμένας μετὰ τῆς κυβερνήσεως διαπραγματεύσεις πρὸς πραγματοποιήσιν τοῦ σχεδίου τούτου. Αἱ διαπραγματεύσεις προέβησαν εἰς σημαντικὸν εὐχάριστον καὶ αἱ βάσεις κατ' ἀρχὴν ἐτέθησαν, ἥδη δὲ πρόκειται νὰ συζητηθῶσιν αἱ λεπτομέρειαι. Ἐκ τῆς ἐνοποιήσεως ταύτης πραγματοποιημένη θὰ προκύψῃ ἐλάττωσις τῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δανείων απαιτουμένων δαπανῶν πλέον τῶν ἐξ ἑκατομμυρίων.

— Χειμῶν δριμύς ἐνέσκηψε κατ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα. Ἐν Ἀθήναις αἱ χιόνες ἐκάλυψαν τὰ περίεθρα, ἐφάσσαν δὲ καὶ μέχρι τῆς πόλεως. — Ἡ ἐν Πετροπόλει Ἰαπωνικὴ πρεσβεῖα ἀνῆγγαγεν εἰς τὸν ἡμέτερον ἐν τῇ πρωτεύουσά ταύτῃ πρεσβετην κ. Μαυροκορδάτου ὅτι ὁ αυτοκράτωρ τῆς Ἰαπωνίας εὐρηστήθη νὰ ἀπονεύσῃ τὸ ἀνώτατον παράσημον τοῦ *ἀνατέλλοντος ἡλίου* εἰς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικουπὴν καὶ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν κ. Δραγοῦμην, τὸ αὐτὸ δὲ παράσημον τρίτης τάξεως εἰς τὸν ἀυλαρχεύοντα κ. Χατζηπέτρον.

— Ἀρτίκο ἐκ Λονδίνου ὁ τραπέζιτης βαρώνος Φερδινάνδος Ρόσιτλδ ἐκ τῆς ἐπὶ ἄλλω περιωνύμου οἰκογενείας. Μετ' αὐτοῦ ἀρτίκο καὶ ὁ ἐκ τῶν ὑπασιτιστῶν τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐαλίας κ. Τίρετ Οὐέλσων.

— Ἀρτίκο ὡσαύτως ἐξ Ἀγγλίας ὁ μηχανικός κ. Henry Ree, ὁ μέλλων νὰ διευθύνῃ τὰς ἐργασίας τῆς ἀγγλικῆς ἑταιρίας, τῆς ἀνωλευθούσης τὴν ἀπετήρασιν τῆς Κωπαίδος λίμνης.

— Ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1888 τὸ δικαίωμα τῆς ἐκδόσεως καὶ πληρωμῆς ἐπιταγῶν ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὰ ταχυδρομικὰ καὶ τηλεγραφικὰ γραφεῖα Χαλκίδος, Λαρίσης, Τρικάλων, Ἄρτης, Μεσολογγίου, Ἀργεστολίου, Ζακύνθου, Κалаμῶν, Σπάρτης, Τριπόλεως καὶ Ναυπλίου.

— Ἡ κυρία Εὐφροσύνη Κασσαβέτη, ἐκπληροῦσα τελευταίαν θέλησιν τοῦ μακαρίτου αὐτῆς υἱοῦ ὁ Δ. Κασσαβέτης ἐδώρησεν εἰς τὸ δημόσιον τὸ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀλμυροῦ τῆς Θεσσαλίας κείμενον ἰδιόκτητον κτήμα τῆς, τὸ γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἀτέλι» μετ' ὧν δὶων τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ, μηχανῶν, ἐργαλείων γεωργικῶν καὶ ἄλλων χρησίμων εἰς τὴν καλλιέργειαν, ὡς καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ὑπαρχόντων ζώων, ὅπως ἱδρυθῆ γεωργικὴ σχολή, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κασσαβέτιος».

— Κατὰ τὸν δημοσιευθέντα ἐπίσημον πίνακα, αἱ τελωνιακὰ εἰσπράξεις τοῦ λήξαντος μηνὸς Δεκεμβρίου ἀνῆλθον εἰς 3,100,000 δραχ., ἀπέναντι 2,949,782 εἰσπραχθειῶν κατὰ τὸν ἀντίστοιχον μῆνα τοῦ 1886 καὶ 1,942,345 εἰσπραχθειῶν κατὰ τὸν ἀντίστοιχον μῆνα τοῦ 1885. Ἐν ἄλλω αἱ τελωνιακὰ εἰσπράξεις κατὰ τὸ 1887 ἀνῆλθον εἰς 34,635,964 δρ., ἐνῶ τὸ 1886 εἶχον ἀνέλθει εἰς 25,596,835, τῷ 1885 δὲ εἰς 22,404,987.

ρῶσαν ἡμῖν διὰ τὸ ἀντίτιμον τῶν δύο συνδρομῶν—κ. Π. Ν. Π. Πάτρας. Ἐλήφθησαν. Τὸ ζητηθὲν φύλλον ἀπεστάλη ὑμῖν. Ἡ ἱστορία τῆς Ἰατρικῆς τιμᾶται δραχ. 7 καὶ μετὰ ταχυδρ. 7,50.—Φιλαναγνώστη. Ὁ σκοπὸς τῆς ἱστορίας δὲν εἶνε μόνον ἡ ἀπομνημόνευσις τῶν γεγονότων ἀλλὰ πολὺ ὕψηλότερος. Συγγραφεὺς τις ὀφείλει αὐτὸν ὡς ἐξῆς: «Νὰ διδάξῃ τὸ παρελθὸν οὐ μόνον εἰς τὴν μνήμην ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν διάνοιαν, νὰ ἐπιστορήσῃ οὐ μόνον τὰ γεγονότα ἀλλὰ καὶ τὴν ἐνοσίαν αὐτῶν καὶ τὸν σύνδεσμον, νὰ παραστήσῃ ἐπὶ σαφήνῃ ὄροντας τοὺς ἐπιδράσαντας ἐπὶ τῶν γεγονότων ἀνθρώπους, ν' ἀνεύρη καὶ νὰ ζωγραφίσῃ, ὑπὸ τὰ κύρια ὀνόματα καὶ τὰ μερικὰ συμβάντα, τὴν τύχην καὶ τὰς ἐργασίας, τὰς νίκαις καὶ τὰς ἤττας τῆς κοινωνίας καὶ τῆς ἀνθρώπινο ψυχῆς, ταῦτα εἶνε ἡ μεγάλη τῆς ἱστορίας ἀποστολή.» — κ. Δ. Δ. Δ. Δελφίου. Ταχυδρομικῶς ἀπηντήσαμεν. κ. κ. Ε. Γ. Σ. Δυρράχιον, Η. Μ. Πάρον, Β. Α. Κιάτον καὶ Γ. Κ. Α. Ροστόθιον. Τὰ ζητηθέντα ἀπεστάλησαν. — κ. Σ. Α. Παρισίους. Ἐλήφθη: εὐχαριστοῦμένῳ ἀπηντήσαμεν.—*Κτηματία*. Οἱ ἀρχαῖοι ἀπέδιδον τὴν εὐρεσιν αὐτοῦ εἰς τὴν θεᾶν Δήμητρα ἄγνωστος ὅμως εἶνε εἰς ἡμᾶς ἡ καταγωγὴ τοῦ σίτου καὶ ὁ τόπος ἐνθα τὸ πρῶτον εὐρέθη ἐν ἀγρία κατastάσει.— κ. Σ. Σ. Κ. Αἰτωλικόν. Ἐλήφθησαν καὶ παραδόθησαν τὰ ἀνήκοντα τῷ κ. Δ. Ζ.—Κυρίας Δ. Κ. Γ. Κέρκυραν, Π. Σ. Πρίδαζαν, Ζ. Γ. Κ. Κεφαλληνίαν, Ι. Σ. Α. καὶ Α. Γ. Σύρον, Φ. Σ. Μυτιλήνην, Ν. Σ. Ν. Κάρσταν, Γ. Ι. Χ. Καλάμας, Π. Γ. Π., Θ. Α. Π. Δ. Ι. Κ. καὶ Σ. Π. Μ. Κέρκυραν, Σ. Π. Πάτρας, Ι. Β. Ἰθρίαν, Α. Φ. Κ. Ἀργοστολίον, Δ. Κ. Κιάτον, Π. Π. Μόναχον καὶ Σ. Ν. Π. Μάντισστερ. Ἐλήφθησαν. —*Γραμματικῶν*. Τὸ *Θηλυκὸν* εἶνε λέξις τῆς κοινῆς γλώσσης παραγομένη ἐκ τοῦ θηλυκοῦ. Τῆς αὐτῆς ρίζης εἶνε ἡ *θηλειά*. Ἡ λέξις εὐρίσκειται εἰς τὸν Ἡσυχίον.— κ. Π. Μ. Α. Σύρον. Ἡ ἀπεστολή τοῦ ἀντιτιμῶ ἀρκεῖ οὐδὲν ἄλλο. — κ. Χ. Κ Πειραιῶ. Οἱ ἐν ἰδίῳ τεύχει ἐκδοθέντες πίνακες καὶ εἰκόνες τοποθετοῦνται ἐν τῇ οἰκείᾳ ἑκάστου θέσει εἰς τὸ σύγγραμμα κατὰ τὰς ὁδηγίας, τὰς δημοσιευμένας ἐν τῷ ἐξωφύλλῳ τοῦ ἔσθι ἐκδοθέντος τελευταίου τεύχους.— κ. Φ. Δ. Κωνσταντινουπόλιν. Τιμᾶται φρ. 18.—*Στωϊκῶν*. Οὐδὲν ἀκριβέστερον. Ἡ ματαιότης τῶσιν ἐρριζωμένη εἶνε ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ ἀνθρώπου, ὡστε πᾶς ἑκάστος, καὶ ὁ στρατιώτης, καὶ ὁ κτίστης, καὶ ὁ μάγειρος, καὶ ὁ ἄχθόφορος θέλει νὰ ἔχη θαυμαστάς· καὶ αὐτοὶ οἱ φιλόσοφοι θέλουσι θαυμαστάς. Καὶ οἱ κατὰ τούτων γράφοντες θέλουσι νὰ ἔχωσι τὴν θέσαν διὰ ἔγραφαν καλῶς, καὶ οἱ ἀναγνώσαντες τὰ γραπτά θέλουσι νὰ ἔχωσι τὴν θέσαν διὰ τὰ ἀνέγνωσαν, καὶ ἐγὼ ὁ γράφων τὰς γραμμάς ταύτας ἔχω ἴσως τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην. Οὕτω κηρύττει ὁ Πασχάλ.

ΑΙΚ. ΛΑΣΚΑΡΙΔΟΥ

Τὸ βιβλίον τῶν μικρῶν μας, ἀναγνωσματάρτιον διὰ παιδιὰ 6—8 ἐτῶν. Δραχ. 1,25. Μετὰ ταχυδρ. τελῶν δραχ. 1,35.

Ἡ τέρψις τῶν παιδίων, διηγῆματα διὰ παιδιὰ 7—9 ἐτῶν. Δραχ. 1,75. Μετὰ ταχυδρ. τελῶν δραχ. 2.

Εἰκόνες τοῦ παιδικοῦ βίου, διὰ παιδιὰ 8—10 ἐτῶν. Δραχ. 1,50. Μετὰ ταχυδρ. τελῶν δραχ. 1,70.

Πραγματεῖα περὶ τοῦ Φροδελιανοῦ συστήματος. Ὁδηγία πρὸς κατανοήσιν τοῦ συστήματος τούτου. Δραχ. 2.

Ἐξεδόθησαν ἄρτι

Ρυθμικὰ παίγνια κατὰ τὴν Φροδελιανὴν μέθοδον διὰ τε τοὺς Νηπιακοὺς Κήπους καὶ τὰ μαθήματα τῆς Γυμναστικῆς. Ποίησις καὶ μουσικὴ ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Κατακουζηνοῦ. Τεῦχος πρῶτον. Τιμᾶται δραχ. 1,25. Μετὰ ταχυδρ. 1,40.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Μ. Γ. Μ. Μελιτούπολιν. Ἐλήφθησαν καὶ διετέθησαν συμφώνως τῇ ὑμετέρᾳ παραγγελίᾳ, ὡς λεπτομερῶς ἐγράψαμεν ὑμῖν.— κ. Ι. Τ. Ἰωάννινα Ἐνεγράφημεν πάντας καὶ εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν φιλικὴν ὑποστήριξιν. Ὁ κ. Κ. Α. ἐπι-

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ὕπο Κ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΔΟΥ

Καλύμματα τοῦ συγγράμματος τούτου, καλλιτεχνικώτατα κατασκευασθέντα ἐν Γερμανίᾳ, με λαμπρὸν πολύχρωμον καὶ ἐπίχρυσον ἐξώφυλλον, φέρον ἀρχαιοπρεπῆ παράστασιν τῆς Μούσης τῆς Ἱστορίας, κατὰ τὴν παρατιθεμένην ἐν μικρογραφίᾳ ἀπεικόνισιν, πωλοῦνται εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον τῆς «Ἑστίας».

Τιμᾶται ἕκαστον δραχ. 2,50 διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι συνδρομητὰς καὶ φρ. ἀργυρᾷ 2,50 διὰ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἢ τῆς ἀλλοδαπῆς ζητοῦντες τοιαῦτα ἐπιβαρύνονται καὶ μετὰ τὰ ταχυδρομικὰ τέλη, δραχμὴν μίαν διὰ τὰ πέντε καλύμματα τῶν 5 τόμων.

Ἐκαστον σῶμα τῆς Ἱστορίας τιμᾶται ἄδειον μὲν δραχ. 40 ἐν Ἀθήναις, δρ. 45 ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ φρ. χρυσᾷ 50 ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. Δεδομένον δὲ λαμπρῶς πωλεῖται ἀντὶ δραχ. 60 ἐν Ἀθήναις, δραχ. 70 ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ φρ. χρυσῶν 70 ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΤΗΣ «ΕΣΤΙΑΣ»,

Σειρὰ ἑκατὸν εἰκόνων, ἀριστουργημάτων τῆς τέχνης, ἐκδομένη ἐν φυλλάδι.

Ἔργον πρωτοφανὲς διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἡ ἐκτέπωσις γίνεται ἐν Γερμανίᾳ.

Τὸ ὅλον ἔργον ἀποτελεῖται ἐκ φυλλαδίων δεκαεξί, ἐξ ὧν ἐξεδόθησαν ἤδη τὰ ὀκτώ. Τὸ ἕνατον ἐκδοθήσεται τῇ προσεχῇ ἐβδομάδι, ταχίστη δὲ θέλει ἐπακολουθήσει καὶ τῶν λοιπῶν ἢ ἑκδοσις, ὥστε ἐντὸς ὀλίγου ὀλόκληρον τὸ ἔργον ἔσται περατωμένον. Τιμὴ τοῦ φυλλαδίου ἐν Ἀθήναις δραχ. 2, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δρ. 2,50, ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 2,50.

Ἡδὴ κομισθὲν εὐρίσκεται ἐν τῷ Βιβλιοπωλεῖῳ τῆς «Ἑστίας» :

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΟΝ ΠΕΡΙΚΑΛΥΜΜΑ ΤΗΣ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ

πωλούμενον ἐν Ἀθήναις δραχ. 6, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δραχ. 8, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. χρ. 8. Διὰ τοὺς προπληρόντας, τὸ ὅλον ἔργον τιμᾶται : Ἐν Ἀθήναις δραχ. 30, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δραχ. 35, ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 35.

Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν καταστημάτων ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ. 1888—1192

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

8 Ἰανουαρίου 1888.

Δάνεια τῆς Κυβερνήσεως		Τρέχουσα Τιμὴ	
Τῶν 170,000,000 τῶν 5 %	Δρ. ν.	458.—	
• 120,000,000 τῶν 5	• •	461.—	
• 60,000,000 τῶν 6	• •	533.—	
• 26,000,000 τῶν 6	• •	465.—	
• 10,000,000 τῶν 6	• •	234.—	
• 6,000,000 τῶν 6	Δρ. παλ.	89.—	
Κτηματικὰ Ὀμολ. Ἐθν. Τραπεζῆς			
τῶν 60,000,000 μετὰ Λαχείου φρ.		504.—	

Πιστωτικὰ Καταστήματα

ΕΤΑΙΡΙΑΙ

Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος	Δρ. ν.	4,185.—
Γενικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα	• •	188.—
Τράπεζα Βιομηχανικῆς Πίστεως	• •	81.50
Προνομ. Τράπεζα Ἡπειροβισσαλ.	• •	208.—
Ἐταιρία Μεταλλουργ. Λαυρίου	• •	174.—
Σίδερ. Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς	• •	395.—
Ἐταιρία Φωταερίου	• •	

Συναλλάγματα

ΛΟΝΔΙΝΟΥ—Τραπεζικὸν Ὀψέως.	32.60
3μην.	32.40
ΓΑΛΛΙΑΣ—Τραπεζικὸν Ὀψέως.	129.—
3μην.	127.¾

Νομίσματα

Εἰκοσάφρακτον	25.72
Δίρα ὀθωμανικὴ	29.05

ΠΑΙΔΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ

ὑπο Α. Π. ΚΟΥΡΤΙΔΟΥ

Περιέχει τὰ καταλληλότερα πρὸς ἀπαγγελίαν ποιήματα διὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν.

Τιμᾶται 1 δραχμῆς.

Ἀποστέλλεται ἐλεύθερον ταχυδρομ. τελῶν.

Ο ΚΑΤΣΑΝΤΩΝΗΣ

Κλέφτικον ἐπισόδιον ἢ ἑλληνικὸν μυθιστόρημα

ὑπο Κ. ΡΑΜΦΟΥ

Τιμᾶται δραχμῆς. Εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀποστέλλεται ἐλεύθερον ταχυδρ. τέλους.